

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж2-79/18
Дана 08.02.2018. године
К р а г у ј е в а ц

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Љубинка Петеновића, председника већа, Весне Димитријевић и Злате Несторовић, чланова већа, са судијским помоћником Маријом Караклић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, кога бране адвокати Душко Вилотијевић и Војислав Васиљевић, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези са ставом 1. и 2.) Кривичног законика, решавајући о жалби Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, изјављеној против решења Вишег суда у Крагујевцу Кв-349/17 од 26.12.2017. године, у седници већа одржаној дана 08.02.2018. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, изјављена против решења Вишег суда у Крагујевцу Кв-349/17 од 26.12.2017. године.

Образложење

Ванрасправно веће Вишег суда у Крагујевцу, побијаним решењем, одлучило је да нема места оптужби против окривљеног АА, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу Кто.16/17 од 17.11.2017. године, и да се кривични поступак обуставља.

Против напред цитираног решења жалбу је благовремено изјавио Виши јавни тужилац у Крагујевцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2.) Законика о кривичном поступку-ЗКП, повреде кривичног закона-члан 439. тачка 2.) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања-члан 440.) ЗКП, с предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, укине решење Вишег суда у Крагујевцу Кв-349/17 од 26.12.2017. године и предмет упути првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, испитао побијано решењем у смислу одредбе члана 467. став 1.) ЗКП, у оквиру, основа, дела и правца побијања истакнутим у изјављеној жалби, па је по оцени навода и предлога жалбе, нашао:

- да је жалба Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу, неоснована.

По оцени Апелационог суда, ванрасправно веће првостепеног суда за своју одлуку да нема места оптужби Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу Ктo-61/17 од 17.11.2017. године и да се кривични поступак обуставља против окривљеног АА, из разлога што постоје околности које трајно искључују кривично гоњење, у образложењу побијаног решења изнео је јасне и довољне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, због чега је жалба Вишег јавног тужиоца, оцењена неоснованом.

Неосновано се жалбом Вишег јавног тужиоца првостепено решење побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2.) ЗКП и с тим у вези истиче да су разлози дати у образложењу побијаног решења противречни изреци и да су ти разлози у знатној мери противречни, које повреде жалба види у томе што се у изреци решења наводи да нема места оптужби против окривљеног АА и то понавља у првом и трећем пасусу образложења, док се у последњем пасусу на страни другој образложења наводи да је оптужба одбијена према окривљеном ББ, те да услед тог пропуста није могуће испитати законитост и правилност побијаног решења.

Стоји навод жалбе Вишег јавног тужиоца да на страни другој последњи пасус образложења побијаног решења се наводи: „окривљеном ББ“, међутим, по оцени Апелационог суда ради се о очигледној погрешци у писању имена окривљеног, јер се у уводу и изреци побијаног решења, па и у разлозима истог наводи име окривљеног „АА“, те је потпуно јасно да се побијано решење односи на окривљеног АА и да је отправак првостепеног решења у сагласности са изворником, па није имало потребе да се списи враћају првостепеном суду у смислу одредбе члана 445. став 4.) ЗКП, ради исправљања очигледне погрешке у писању имена окривљеног на страни другој последњи пасус образложења, јер ту погрешку ће председник ванрасправног већа првостепеног суда отклонити доношењем решења о исправци грешака у писању, применом одредбе члана 431. став 1.) ЗКП.

Стога по налажењу Апелационог суда, поступајући на описани начин првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2.) ЗКП, како се то неосновано инсистира у жалби Вишег јавног тужиоца.

Наиме, из списка предмета произилази да је оптужницом Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу Ктo-61/17 од 17.11.2017. године, окривљеном АА, стављено на терет постојање оправдане сумње да је у временском периоду од 11.-12.07.2017. године, неовлашћено набавио и држао оружје, муницију и минско експлозивна средства, у већој количини, противно одредби члана 5. Закона о оружју и муницији, на тај начин што је без одобрења надлежног органа, у подруму стамбене зграде у, држао аутоматску пушку М-70 АБ, калибра 7,62x39 мм са припадајућим оквиром за муницију у коме се налазило 60 метака 7,62 мм, 3 ручне бомбе М75 и две ручне бомбе М-52Р, чиме би извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези са ставом 1. и 2.) Кривичног законика-КЗ.

Жалбом Вишег јавног тужиоца не доводи се у питање закључак првостепеног суда да је окривљеном АА поднетом оптужбом стављено на терет постојање оправдане сумње да је кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези са ставом 1. и 2.) КЗ, извршено радњама неовлашћеног набављања и држања оружја, муниције и

минско-експлозивних материја у време важења Наредбе о легализацији оружја („Сл. Гласник РС“, бр. 53/2017 од 30.05.2017. године) и да се иста односи на временски период од 01. јуна 2017. године до 01. октобра 2017. године.

Побијајући првостепено решење због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и с тим у вези указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2.) ЗКП, жалбом Вишег јавног тужиоца се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда да постоје околности које трајно искључују кривично гоњење окривљеног АА, те да је првостепени суд извео погрешан закључак када је нашао да нема места оптужби и да се кривични поступак обуставља. С тим у вези жалбом истиче да се циљним тумачењем одредбе члана 3. став 1. тачка 31.) Закона о оружју и муницији („Сл. Гласник РС“, бр. 20/15, који се примењује од 03.03.2016. године) и Наредбе о легализацији оружја („Службени Гласник РС“, бр. 53/2017 од 30.05.2017. године), може извести закључак да се те одредбе односе само на она лица која региструју или предају оружје и муницију за време трајања легализације и не могу прекршајно нити кривично одговарати, те да се наведене одредбе предметне Наредбе не односе на лица код којих је од стране овлашћених службених лица полиције пронађено и одузето оружје и муниција у време легализације, те се истовремено указује да је окривљени неовлашћено држао поред аутоматске пушке и предметних метака и пет ручних бомби функционално исправних, које спадају у оружје категорије А, и да првостепени суд није имао у виду налаз и мишљење Комисије вештака психијатра и психолога и да су преговори са окривљеним око предаје оружја и муниције и експлозивних средстава трајали два дана и две ноћи и да је окривљени позвао полицијске службенике у намери да им да информације о извршеним неким другим кривичним делима у којима се он појављује као оштећени, па тек касније да се обави предаја-легализација оружја, муниције и експлозивних материја.

По оцени Апелационог суда изнетим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност закључка првостепеног суда да постоје околности које трајно искључују кривично гоњење окривљеног, те да је правилно поступило ванпретресно веће првостепеног суда кад је испитујући оптужницу поводом поднетих одговора на исту од стране бранилаца окривљеног, применом одредбе члана 338. став 1. тачка 2.) ЗКП, нашло да против окривљеног АА, нема места оптужби и да се кривични поступак обуставља.

Предметна наредба о легализацији оружја Министарства унутрашњих послова РС („Службени Гласник РС“, број 53/2017 од 30.05.2017. године), је донета на основу одредбе члана 46. Закона о оружју и муницији („Службени Гласник РС“, број 20/15, који се примењује од 03.03.2016. године), па иста представља подзаконски акт. Цитирана Наредба о легализацији оружја у тачки 2.), прописује да власници оружја из тачке 1.) ове наредбе, укључујући и власнике оружја категорије А исто могу, у року од 01. јуна 2017. године до 01. октобра 2017. године предати надлежном органу, односно у власништво Републике Србије, а у случајевима из тачке 1. и 2. предметне Наредбе, власници нису дужни да доказују порекло и у прописаном року неће одговарати за неовлашћено држање и ношење оружја, што по оцени Апелационог суда у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 37.) Закона о оружју и муницији, значи да се неће кривично гонити.

Управо супротно од навода жалбе Вишег јавног тужиоца, предметна Наредба о легализацији оружја значи трајно искључење кривичног гоњења за период

времена из Наредбе о легализацији оружја и то од 01. јуна 2017. године до 01.октобра 2017. године, па власници оружја, муниције и експлозивних материја не могу бити изложени кривичном прогону у време важења овог подзаконског акта са законском снагом. Дакле, смисао Наредбе јесте да држава није хтела кривични прогон лица која неовлашћено држе оружје, муницију и експлозивне материје, већ да им се омогући да легалним путем предају такво оружје надлежном државном органу у назначеном периоду а свако онемогућавање па и одузимање оружја у време кад је кривично гоњење било трајно искључено за овај период, не доводи у питање постојања околности које трајно искључују кривично гоњење.

Будући да је кривично гоњење против окривљеног предузето у периоду када је оно трајно искључено по Кривичном законнику, то је правилно првостепени суд нашао да нема места оптужби и да се кривични поступак обуставља применом одредбе члана 338. став 1. тачка 2.) ЗКП, против окривљеног АА, због оправдане сумње да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези са ставом 1. и 2.) КЗ.

По оцени Апелационог суда осталим жалбеним наводима Вишег јавног тужиоца, којима се указује на личност окривљеног и друге околности везано за предају предметног оружја и експлозивних материја или одузимања истог, не доводи се у сумњу законитост и правилност првостепеног решења.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 467. став 4.) ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у решењу.

Записничар
Марија Караклић,с.р.

Председник већа-судија
Љубинко Ћетеновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић